

Arnhem [1998] IES I-6821) smatra da

- (i) odsustvo industrijskog ili komercijalnog karaktera predstavlja kriterijum koji ima za cilj da razjasni, ali ne i da ograniči značenje termina „potrebe od opšteg interesa“.
- (ii) u okvirima kategorije potreba od opšteg interesa, termin stvara podkategoriju potreba koje nisu industrijske ili komercijalne prirode i
- (iii) zakonodavac je napravio razliku između potreba od opšteg interesa koje nemaju industrijski ili komercijalni karakter i potreba od opšteg interesa koje imaju industrijski ili komercijalni karakter.

Tijelo regulisano javnim pravom može da izvršava obe aktivnosti. Na primjer, u slučaju Manesman, pravni subjekt je imao zadatak da obezbjedi zvanična dokumenta javnim organima (potreba od opšteg interesa), ali je bio uključen u posao kao komercijalna štamparija.

Međutim, kada jedan subjekt potpadne pod definiciju tijela regulisanog javnim pravom, njegovi ugovori će se smatrati javnim ugovorima u okvirima značenja Direktive i biće obuhvaćeni Direktivom. Čak je irelevantna i činjenica da ispunjavanje potreba od opšteg interesa predstavlja samo relativno mali dio djelatnosti koja se u stvari obavlja, pod uslovom da subjekt produžava da zadovoljava potrebe koje se od njega specifično zahtijevaju.

S druge strane, ukoliko tijelo regulisano javnim pravom izvršava druge aktivnosti i one se nude na konkurentnom tržištu, to faktički može da ukaže na odsustvo potrebe od opšteg interesa, a ne na to da subjekt ima industrijski ili komercijalni karakter. Ukoliko jedan pravni subjekt potpada pod ovu kategoriju, tada se Direktiva ne primjenjuje.

Ovu razliku je konceptualno teško napraviti, ali problem se u biti rješava razmatranjem prirode subjekta o kome je riječ, a ne djelatnosti koju on izvršava. Pitanje postaje pitanje da li subjekt funkcioniše industrijski ili komercijalno? Znači, u slučaju **Korhonen**, ESP je smatrao da ukoliko tijelo:

- (i) funkcioniše u normalnim tržišnim uslovima,
- (ii) ima za cilj ostvarivanje profita i
- (iii) snosi gubitke povezane sa sprovođenjem svoje djelatnosti,

ne postoji vjerovatnoća da potrebe koje on ima za cilj da ispuni nemaju industrijski ili komercijalni karakter.

U svakom od slučajeva treba da se vodi računa o relevantnim pravnim i činjeničnim okolnostima, posebno okolnostima koje preovladavaju u vrijeme kada je predmetno tijelo formirano i uslovima u kojima ono izvršava svoju djelatnost, uključujući nivo konkurencije na tržištu, bez obzira na to da li je njegov primarni cilj ostvarivanje profita ili ne, pitanje da li on snosi rizike povezane sa djelatnošću ili ne, i bilo kakvo javno finansiranje aktivnosti o kojoj je reč. Prema tome, nije uvijek lako biti siguran u to da je određeni naručilac regulisan pravilima ili ne.

Uslov 2: Status pravnog lica

Postojanje statusa pravnog lica uglavnom predstavlja najjasniju razliku između tijela koja